

Тільки разом

Фонд Ігоря Палиці

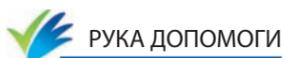
«Фонд – це серце,
це душа, це те,
що я відчуваю»

Ігор ПАЛИЦЯ

www.tilkyrazom.com.ua

№ 46 від 15 грудня 2016 року

tilkyrazom@gmail.com

РУКА ДОПОМОГИ

Любомльський Центр медико-соціальної реабілітації дітей-інвалідів на базі дитячого відділення територіального медичного об'єднання Любомльського та Шацького районів відкрили три роки тому. Заклад денного перебування розраховано на 10 ліжко-місць. Тут проходять реабілітацію дітки, які мають проблеми з нервовою системою, вроджені вади розвитку, захворювання опорно-рухового апарату, органів дихання тощо. З ними працюють педіатр, невропатолог, логопед, реабілітолог, психолог, масажист.

Окрім медичних процедур, фахівці допомагають особливим пацієнтам опанувати побутово-соціальні навички, розвивати свої здібності, інтегруватись у соціальне життя суспільства. Розрахований заклад на дітей із Любомльського та Шацького районів. Проте через відсутність транспортного сполучення не всі батьки мають змогу возити малят на процедури.

Юна пацієнтка центру Мар'яна Кушнір знайома із закладом з дня його відкриття. Дівчинка періодично проходить тут реабілітацію. Її мама Наталія розповідає, що донька народилася здоровою. Проблеми розпочалися згодом. Дівчинка перехворіла на менінгоенцефаліт, що дало ускладнення і вплинуло на подальший розвиток дитини. Масаж, фізичні вправи, медичні процедури, заняття з психологом та логопедом – тепер звична річ для одинадцятирічної Мар'янки. Окрім любомльського Центру, дівчинка проходить реабілітацію в лікувальних закладах Києва та Хмельницького. Саме в столиці Наталія Кушнір помітила, що після оксигенотерапії стан її дитини покращується. Тоді жінка й запропонувала батькам, чий діти також проходять реабілітацію в любомльському Центрі, звернутися у представництво Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» із проханням допомоги придбати кисневий концентратор.

«Особливі дітки потребують постійного лікування та відновлення. Таких у нашому районі багато, тому ми пішли назустріч ініціативним батькам та на умовах співфінансування придбали концентратор. Майже 90 відсотків сплатив Фонд, а це – 16,5 тисячі гривень,

ОСОБЛИВІ УМОВИ ДЛЯ ОСОБЛИВИХ ПАЦІЄНТІВ

Наталія Кушнір каже, що після оксигенотерапії стан доньки покращується

Оксигенотерапія здатна не лише лікувати, а й запобігати хворобам

Завідувачка відділення Зінаїда Бондаренко та представники Фонду Андрій Алексюк і Лариса Солом'янюк

Фізичні процедури юні пацієнти роблять із задоволенням

У центрі – індивідуальний підхід до кожного пацієнта

У сенсорній кімнаті Ангелінка любить співати

решту коштів зібрали власними силами батьки», – каже керівник любомльського представництва Фонду Лариса Солом'янюк.

«Зручно, коли можна пройти процедури на місці. Це економить наш час та гроші, – зауважує пані Наталія. – У нас є така проблема, і нічого з цим не поробиш. Наше основне завдання – навчити дитину обслуговувати себе. Добре, що

є люди, які йдуть назустріч та допомагають».

Завідувачка педіатричного відділення територіального медичного об'єднання Зінаїда Бондаренко зазначає, що в районі нараховується близько 250 дітей-інвалідів. На базі Центру медико-соціальної реабілітації створено всі умови, щоб дітки могли пройти ефективний реабілітаційний курс.

«Хоча кисневий концентратор – новинка для нашого району, та показів для застосування апарата дуже багато. З його допомогою дітям можна робити ефективні кисневі коктейлі та інгаляції. Оксигенотерапія здатна не лише лікувати, а й запобігати хворобам. З її допомогою дітки краще розвиваються, у них поліпшується сон, підвищується імунітет, покращується

робота кишково-шлункового тракту, нервової системи, головного мозку», – розповідає про переваги концентратора Зінаїда Бондаренко.

І батьки, і медики кажуть: результат після оксигенотерапії помітний. І це – найголовніше. Адже навіть найменші успіхи дитини – радість для тих, хто вкладає в неї сили і душу.

Ірина ЮЗВА

З добром у серці – з любов'ю до людей

Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом»

м. Луцьк, вул. Винниченка, 26
тел. (0332) 78-22-08, 78-22-07

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

У Дулібівській ЗОШ І-ІІІ ступенів, що на Турійщині, з 1997 року значну увагу приділяють духовному вихованню учнів. Школа має особливого духовного керівника – єпископа Володимир-Волинського та Ковельського Володимира. Правлячий архієрей часто відвідує навчальний заклад, благословляє учнів, вітає колектив зі святами. Духовними наставниками дулібівських школярів та педагогів є також митрополит Вінницький і Могилів-Подільський Симеон та архієпископ Житомирський і Новоград-Волинський Никодим.

Результатом такої співпраці з архієреями стало надання школі статусу опорної в районі з духовного виховання. За словами директора Тетяни Шаринди, жоден з учнів не має проблем із дисципліною. А один з випускників, медаліст Станіслав Ткачук, став священником і нині є настоятелем храму на Вінниччині.

Загалом, у школі часто приймають гостей, оскільки тут відбуваються окружні, районні й навіть обласні семінари. А ще в навчальному закладі функціонує єдиний у районі духовий оркестр під керівництвом Олексія Скубія. Юні музиканти щорічно посідають призові місця на обласних конкурсах. Тому батьківський комітет

ДІТЯМ – СПРИЯТЛИВІ УМОВИ НАВЧАННЯ

Дулібівські школярі радіють оновленому фойє

вирішив зробити ремонт у фойє, оскільки це – вітальня навчального закладу. Самотужки осучаснити приміщення батьки не могли, оскільки це потребувало значних фінансових затрат. Вирішили звернутися в районне представництво Фонду Ігоря Палиці «Тільки

разом», адже мали досвід впровадження проектів. Батьки зацікавилися програмою «Ініціативні громади». Активісти запропонували на конкурс проект «Сприятливі умови навчання – дітям».

Крім громади, до співфінансування долучилися відділ освіти,

молоді та спорту Турійської райдержадміністрації. Спочатку батьки планували відремонтувати стелю і зробити косметичний ремонт стін. Та вже у ході реалізації вирішили поновити духовний куточок (замовили нові стенди) і зробити стенд пам'яті Героїв Не-

бесної Сотні й загиблого в АТО односельчанина Івана Ващені, батька двох учнів школи. Відповідно, внесок громади збільшився та склав 50% від загального бюджету проекту.

Наприкінці листопада дулібівчани зібралися на урочисту презентацію реалізованого проекту. Директор школи Тетяна Шаринда наголосила: досягти такого результату можна було тільки спільними зусиллями.

За словами голови ініціативної групи Вікторії Радобенко, зупинятися на цьому проекті активна громада не збирається: «Завдяки Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» є можливість втілювати у життя задуми громади. Сподіваємося, що це лише успішний початок співпраці, адже задумів маємо чимало».

«Кожна справа, зроблена в гурті, об'єднує і дарує набагато більше радості. Підтримка Фонду означає, що ви чудово розумієте сучасні економічні проблеми й не залишаєтеся осторонь. Приємно усвідомлювати, що є люди, чий серця й наміри спрямовані на творення добра. Ми впевнені: допомагаючи, ви даруєте не просто матеріальні цінності, а радість і надію на краще життя», – підсумувала член батьківського комітету Леся Бондарук.

Представники Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом», які були присутні на урочистій лінійці, зауважили, що лише через об'єднану громаду можна досягти мети. А тому слід завжди рухатися вперед.

Оксана ХВЕДЧЕНЯ

РУКА ДОПОМОГИ

Старе місто в Луцьку й досі зберігає чимало нерозгаданих таємниць. Як-от будинок №31, що на вулиці Данила Братковського. Його було зведено наприкінці XVIII століття за фундаторства шляхтянки Юзефи Поляновської як сиротинець для дівчат «Ангеліка». У ньому вихованок готували до подальшої професії гувернантки чи прислуги.

Окрім цього, Юзефіна шукала для дівчат наречених та видавала їх заміж пишно і з посагом. На початку XIX століття в Луцьку з'явилися представниці ордену шариток, яким передали під опіку «Ангеліку». У середині XIX століття російська влада закрила монастир та шляхетську школу, яка діяла при ньому. Загалом, за всю історію існування стіни добротної кам'яниці бачили багато мешканців. За радянської влади приміщення віддали у житловий фонд. Нині тут – 13 квартир.

Мешканець будинку Антон Назаревич живе тут уже 40 років. Каже, за цей час у приміщенні не робили ремонту. Внутрішні роботи в приватизованих квартирах жильці проводили власними силами. У грудні 2014 року лучани створили ОСББ «Монастирське», відтоді поміняли водопровід, зробили під'їзну дорогу. Сподівалися, що фасад історичної споруди осучаснять за кошти міського бюджету. Однак щоразу отримували відмови.

– Я проживаю тут 30 років.

Такий вигляд мав фасад: до ремонту

Після ремонту

ВІДНОВЛЕНО ФАСАД ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТКИ

Члени ОСББ «Монастирське» задоволені співпрацею з Фондом

Коли у старе місто приїжджають туристи, завше приходять до нашого будинку. Нам було незручно за такий занедбаний фасад, – каже мешканка однієї з квартир Тетяна Узун.

Голова ОСББ Антон Назаревич вирішив звернутися в Офіс розвитку кварталу (ОРК) Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом». Адже чув про проект «Сприяння розвитку ОСББ», був присутній на засіданнях «Школи лідера ОСББ». У рамках міської програми підтримки громадських ініціатив жильці подали на розгляд ініціативу «Збереження та відновлення історичної і культурної спадщини міста», яка здобула перемогу.

– Фонду було приємно долучитися до цього проекту. Адже будинок – пам'ятка архітектури місцевого значення. Завдяки ініціативному голові ОСББ Антону Назаревичу фасад вдалося оновити, – зазначила Олена Оліфірович, керівник ОРК на вулиці Кондзелевича.

Отож, новий рік мешканці історичного будинку зустрічають із гарним настроєм. А наступного року мають намір попрацювати над розв'язанням проблеми підвалу. Адже він заповнений водою, внаслідок чого на стінах завтовшки один метр з'являється грибок. За радянської влади проблемний підвал оглядали столичні фахівці. Однак зробити ізоляцію їм чомусь не вдалося. Але активні члени ОСББ «Монастирське» налаштовані рішуче і мають твердий намір довести розпочату справу до кінця.

Оксана ХВЕДЧЕНЯ

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

У «СОНЕЧКУ» ТЕПЕР ТЕПЛО І СОНЯЧНО

З піднесеним настроєм зустріли зиму вихованці групи «Сонечко» Ківерцівського ДНЗ №3. Тепер малюкам комфортно гратися та відпочивати, а також спостерігати за зимовою природою. Ініціативні батьки подбали, щоб у спальні, ігровій кімнаті, роздягальні та туалеті замінили вікна, а також поставили нові вхідні двері. За словами вихователя групи Наталії Семенюк, раніше вони не дозволяли дітлахам підходити близько до вікон. З усіх щілин віяло холодом, а шибки зі старих дерев'яних рам могли будь-якої миті випасти.

– Наш садочок здали в експлуатацію 1981 року, – розповідає завідувачка ДНЗ «Лісова казка» Валентина Мельник. – Можете собі уявити, в якому стані перебувають дотепер вікна й двері у приміщенні. До того ж, в історії садочка був період, коли через малу кількість дітей не всі групи функціонували. Поступово тут робили косметичні ремонти. Ба-

Діткам безпечно гратися у затишній залі

гато коштів із міського бюджету витратили на нову покрівлю. Тому поміняти вікна для батьків було занадто дорого. Добре, що вони дізналися про програму «Сприяння розвитку ЗОШ та ДНЗ» від Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом». Першопрохідцем стала група «Ромашка», якій пощастило поміняти вікна. Згодом на участь у проекті зважилася група «Сонечко». Сьогодні бачимо конкретний результат – п'ять нових вікон. Хочу відзначити як вихователь із 30-річним досвідом,

що проект на умовах співфінансування привчає дітей змалку бергти і шанувати надбане.

Наталія Мельничук, голова батьківського комітету групи «Сонечко», уточнює: рішення про заміну вікон батьки ухвалили ще на початку літа. Підраховали витрати і зрозуміли, що для них така сума – неспідійомна. Порадилися й вирішили брати участь у проекті Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом». Усі батьки долучилися до співфінансування.

– В ігровій кімнаті – три ве-

У педколективу та батьків – багато планів на співпрацю з Фондом

лікі вікна. На зиму рами доводилося заклеювати, а великі щілини конопатити ватою. Ми навіть не могли нормально помити шибки зсередини, бо їх треба було розкручувати. А це було практично неможливо зробити. Коли нам поставили нові енергозберігальні вікна, відразу відчували, що стало тепліше. Тепер дітки безпечно підходять до них, щоб подивитися, як падає лапатий сніг, – задоволено відзначає вихователька Наталія Семенюк.

– Торік Фонд організував

проект у цьому ДНЗ. На умовах співфінансування поставили сім вікон. Цьогоріч знову звернулися батьки, які взяли участь у проекті «Ініціативні громади». Цей проект цікавий тим, що до нього долучилися не лише батьки, а й міська рада. Таким чином, відбулося співфінансування з трьох джерел, а діти з громадою матимуть комфортні умови багато років, – зазначив керівник східної філії Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Олександр Мельничук.

Оксана ХВЕДЧЕНЯ

ТАЛАНТИ

Ірина Констанкевич нагородила переможців патріотичного конкурсу

ТВОРИМО МАЙБУТНЄ РАЗОМ

У вересні цього року під час урочистостей до 820-річчя міста Каменя-Каширського народний депутат України, член правління Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Ірина Констанкевич ініціювала конкурс «Розум і творчість дарую тобі, моє рідне місто».

У своїх роботах юні таланти за допомогою пензля та слова спробували відобразити найулюбленіші куточки міста, історичні та архітектурні пам'ятки, майбутнє краю. Компетентна комісія оцінила роботи й визначила переможців. Під час чергового візиту в Камінь-Каширський Ірина Констанкевич вручила авторам найкращих робіт грошові винагороди. Усі інші учасники конкурсу отримали в подарунок від депутата книги.

«Коли ми спілкувалися з міською владою та громадою, більше говорили про минуле, про традиції. Мені хотілося побачити й почути, яким юне покоління бачить рідне місто через десятки років. Ці роботи – доказ того, що не можна мріяти про образ рідного міста, не спираючись на його історію, минуле та духовне, які сформували його у попередню епоху, – звернулася до присутніх Ірина Констанкевич. – Такі роботи мають

вісити в кабінетах, у тому числі й чиновницьких, щоб зігрівати їх своїм теплом та розбивати кригу».

У дитячих роботах відродилася Свято-Іллінська церква, яка простояла в Камені-Каширському понад 300 років та, на жаль, згоріла 2015-го. Пензлем на полотні відобразили юні художники й інші знакові та пам'ятні місця рідного міста.

Переможниця творчого конкурсу Катерина Василенко присвятила місту твір «Мій Камінь-Каширський, моя любов і вірада». Попри те, що народилася дівчина на сході України, за роки, що сім'я проживає у Камені-Каширському, це місто стало для неї рідним.

«Через мистецтво пера я передала любов до улюбленого міста. Я не просто полюбила, а закохалася в нього. Причарували його старовинні вулички, незвичайні споруди, парк. Кожен куточок цього міста – це щось особливе і витончене. Це немовби така невеличка оаза, що стоїть на перехресті століть», – захоплено розповідає школярка.

На завершення теплої зустрічі діти подарували Ірині Констанкевич картину, а всі учасники заходу зробили спільне фото на пам'ять.

Ірина ЮЗВА

НАЗУСТРІЧ МИСТЕЦТВУ

КРИЗА – ЦЕ ПОРОЖНЕЧА НЕ В ГАМАНЦІ, А В СЕРЦІ

Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом» укотре зібрав поціновувачів театрального мистецтва у Волинському обласному академічному музично-драматичному театрі імені Тараса Григоровича Шевченка. Цього разу члени понад півтора десятка громадських організацій Волині отримали безплатні квитки на перегляд вистави «Криза».

В основу трагікомедії лягла розповідь про сьогодення типової української сім'ї. Конфлікт поколінь, нестача квадратних метрів житлової площі, фінансова нестабільність у країні, заробітчання, сварки переплітаються з одвічними людськими цінностями – любов'ю і самопожертвою. Події та обставини на сцені усе більше заплутують глядача у павутину роздумів. На сцені усе відбувається так реалістично, що, можливо, хтось упізнає своїх родичів, сусідів, а то й себе...

Глядацька зала зібрала людей різного віку, та здебільшого – це соціально незахищені верстви населення.

Заступник голови Волинської обласної організації інвалідів війни, збройних сил та учасників бойових дій Іван Корецький розповідає, що члени організації із задоволенням прийняли запрошення Фонду на виставу. Сам же пан Іван прийшов у театр із дружиною Лідією. Каже: вона

Голова обласної організації ветеранів України Олександр Булавін

Події на сцені заплутують глядача у павутину роздумів

шанувальниця театрального мистецтва, а він старається не відставати. Адже, переконаний, духовний розвиток людини не менш важливий за фізичний.

Лучанин Василь Перепелиця в молоді роки постійно відвідував театр, цікавився усіма мистецькими новинками. Тепер здоров'я не дозволяє, та й вік уже поважний – 89 років. Чоловік – вдівець, має дітей та внуків. Власне, і в театр прийшов із донькою, адже боїться у темряві сам повертатися додому. Чоловік з неабияким життєвим досвідом каже: криза – це негативне явище в житті. І якщо порожнечі в гаманці можна ще якось зарадити, то із тією, що в серці, значно важче боротися.

«Сьогоднішня акція особлива. Адже ветеранство перебуває не в найкращому фінансовому становищі та потребує значно більшої підтримки від держави. Ми дякуємо Фонду, що не залишається осторонь наших проблем та постійно підтримує нас», – резюмує голова обласної організації ветеранів України Олександр Булавін.

По завершенню театрального дійства глядачі дякували акторам бурхливими оплесками.

Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом» неодноразово організував такі благодійні театральні покази для лучан. У рамках програми Фонду «До духовних скарбниць» відбулося понад два десятки виїздів у районні центри області. Упродовж року жителі сіл та селищ Волині мали змогу зустрічати у своїх будинках культури кращі зразки української і світової драматургії у виконанні артистів Волинського обласного музично-драматичного театру.

Ірина ЮЗВА

ОБЕРІГ ДИТИНСТВА

Один із найстаріших садочків Луцька, дошкільний навчальний заклад №8, що у мікрорайоні Вересневому, відзначив солідний ювілей – 60 років із дня заснування. Примітно, що днями Луцький район, дітки з якого також є вихованцями цього закладу, теж відзначив круглу дату – 50-річчя.

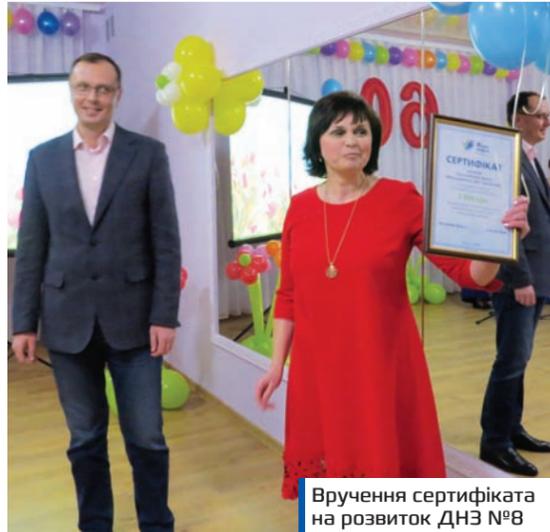
На свято з нагоди Дня народження привітати велику дружну родину вихователів, дітей та батьків та вручити подарунки приїхали представники влади, освітяни міста, а також добрі та щирі друзі. Власне, одним з таких є Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом», який підтримує цей садочок не лише у свята, а й упродовж року.

У вітальному слові заступник голови правління Фонду Орест Маховський передав привітання з ювілеєм від засновника Фонду «Тільки разом» Ігоря Палиці та зазначив, що шість десятиліть – це великий досвід на виховній та педагогічній ниві.

– Хоча садочок трішки віддалений від центру нашого рідного міста, він, без перебільшення, є взірцевим. Тут велику увагу приділяють вихованню нашого майбутнього – діток. У садочку створено всі умови для цього: є і концертна зала, і теплі затишні ігрові кімнати, і гарний благоустрій території, – зауважив Орест Маховський.

На завершення він побажав, щоб і надалі ідеї, які народжуються в керівництві закладу спільно з батьківським колективом, знаходили підтримку добрих друзів, меценатів, благодійників. А також вручив завідувачу дитячого садка Людмилі Смалю сертифікат, що засвідчує надання фінансової підтримки на розвиток ДНЗ.

– Ми раді і вдячні нашим гостям, які не забувають про садочок та всіляко підтримують його, нашим ветеранам, які вклали сюди стільки зусиль і найкращих років свого життя, батькам, які розуміють і підтримують усі наші добрі починання, а найбільше – нашим діткам. Хочемо, щоб їх ставало ще більше, і всі вони

Вручення сертифіката на розвиток ДНЗ №8

Музичне вітання від маленьких вихованців

ЛУЦЬКОМУ САДОЧКУ №8 – 60 РОКІВ!

були щасливі та здоровенькі. Ми ставимо перед собою завдання – виховати здорове та свідоме молоде покоління, гідне своєї батьківщини, – резюмувала Людмила Смалю.

До речі, садочок відомий за межами області й тим, що тут працює перший в Україні чоловік-вихователь Олександр Гоцик.

– Уже тринадцять років я працюю вихователем в садочку, а тому сьогодні з приємністю вітаю і колеги, і батьків, і наших діток. У нас найкращий колектив, я пишаюся, що маю змогу щодня працювати з дітками, відчувати їх безпосередність та увагу», – зауважив вихователь.

Привітала присутніх із ювілеєм і голова фонду розвитку навчального закладу Ірина Дідух.

– Фонд було засновано в березні цього року, і за такий короткий час вдалося зробити дуже багато. Завдяки ініціативним батькам та вихователям ми виграли міський конкурс громадських ініціатив. За кошти, що стали винагородою для переможців, капітально

відремонтували музичну залу, де тепер дітки мають змогу займатися у комфортних умовах. Крім того, завдяки підтримці благодійників нам вдалося придбати музичні інструменти, частково виконати внутрішні роботи та облаштувати частину подвір'я навчального закладу, організувати мистецькі майстер-класи в арт-галереї для вихованців садочка, відкрити та провести на високому рівні літньо-оздоровчий період за участю професійних аніматорів. Загалом, сума додаткових коштів, які залучили батьки, становить 100 тисяч гривень, – зазначила голова фонду розвитку.

Під час свята маленькі вихованці ДНЗ №8 подякували усім присутнім гарними танцями, співами, гуморесками й теплими словами. А сльози вдячності та радості на очах вихователів, ветеранів і батьків сказали про найголовніше – оберег дитинства живе й виховає ще не одне покоління українців.

ДОВІДКОВО. Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом» надає підтримку та сприяє розвитку загальноосвітніх і дошкільних навчальних

Вітання голови фонду розвитку навчального закладу Ірини Дідух

закладів у рамках проекту «Фонд розвитку навчального закладу», що діє згідно з програмою «Сучасна освіта».

Оксана ВАШКЕВИЧ

АНОНС

 Телеканал «Нова Волинь»

Дайджест «Тільки разом»

вівторок, 21:30

повтор: середа, 12:00

четвер, 8:30

субота, 10:25

Передача

«3 добром у серці»

вівторок, 19:35

повтор: п'ятниця, 19:35

неділя, 8:50

 Радіостанція «Луцьк» 107,3 FM

Дайджест «Тільки разом»

четвер, 14:30

неділя, 12:30

Радіопередача

«3 добром у серці»

вівторок, 7:45, 17:45

п'ятниця, 7:45, 17:45

ДАЙДЖЕСТ

СПІЛЬНИЙ ПРОЕКТ

НОВЕ ЖИТТЯ СІЛЬСЬКОГО ДИТСАДКА

У Михлинському дитсадку щороку більше діток

Дозвілля малюків стане цікавішим

Невеличкі села Михлин і Загаї Горохівського району розташовані за 25 кілометрів від Луцька. Тут проживає 455 людей. Місцевий орган самоврядування у Михлині очолює молода й енергійна Мар'яна Білецька.

Протягом чотирьох років, відколи вона перебуває на посаді сільського голови, у Михлині та Загаях відбулося багато позитивних змін. Результати такої згуртованої діяльності активістів не забарилися – у селах лишається молодь, відповідно, збільшується кількість школярів та діток дошкільного віку.

– Зараз можна знайти роботу, аби лиш було бажання, – каже Мар'яна Білецька. – А щоб молоді батьки не переймалися, куди прилаштувати дітлахів, у Михлині відновив діяльність дитсадок з дев'ятигодинним перебуванням малюків.

Завідувачка Михлинського ДНЗ «Дзвіночок» Раїса Онищенко з гордістю розповідає, що садочок відвідують 22 дитини від трьох до шести років. Усі малюки активні й допитливі, полюбляють рухливі ігри. Тому батьки вирішили облаштувати діткам сучасний ігровий майданчик.

– Я часто звертала увагу на білборди в Луцьку. Там рекламували проекти від Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом». Вирішила спробувати і написала лист на їхню електронну скриньку. Мені відповіли: «Скоро в Горохові розпочне діяльність представництво Фонду, звертайтеся». Ми так і зробили, – пригадує Мар'яна Білецька.

Головою ініціативної групи батьків обрали Раїсу Онищенко, адже в садочок ходить її чотирирічна донька Марія. На конкурс подали проект «Здорова та щаслива родина – запорука впевненості у майбутньому». Не все відразу виходило у михлинців, та вони щоразу радилися з керівником представництва Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» у Горохівському районі Людмилою Марадевич та спеціалістом Вірою Баландіною. У результаті співпраці михлинської громади з Фондом на подвір'ї дитсадку з'явилися подвійна гойдалка, гойдалка-балансир, лазанка і карусель. А для спортивних занять та ігор малюки отримали новенькі м'ячі, скакалки, обручі, набори кеглів і кубиків.

– Приміщення дитсадку в нашому селі тривалий час було занедбане. Після ремонту він знову запрацював у 2012 році. Сьогодні без допомоги батьків, на жаль, обійтися не можемо.

Але вони у нас активні й ініціативні. Усі розуміють: усмішки дітей дорого коштують. Добре, що Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом» започаткував і розвиває співпрацю з громадами на умовах співфінансування, – каже завідувачка ДНЗ «Дзвіночок» Раїса Онищенко. – Маємо ще багато планів на майбутню співпрацю. Бо розуміємо: якщо у селі є дитсадок, школа і церква, воно живе. Забери щось одне – села не стане.

– Цей дитсадок чверть століття тому відвідував і я, – пригадує Микола Коваленко, тато п'ятирічного Дмитрика, житель села Загаї. – Та наші діти перебувають у комфортніших умовах, мають яскраві іграшки й сучасний майданчик. Ми раді, що в селі є дитсадок. Возимо сюди діток по черзі своїм транспортом. Малюки охоче вранці збираються на заняття, тут їм цікаво, весело.

Як зазначив керівник центральної філії Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Сергій Костриченко, участь у проекті згуртувала громаду Михлині і Загаїв. Люди повірили в себе, у власні сили та можливість.

– Ви подали гарний приклад своїм дітям і довели, що почати зміни в країні можна зі свого села, – підсумував Сергій Костриченко.

Оксана ХВЕДЧЕНЯ